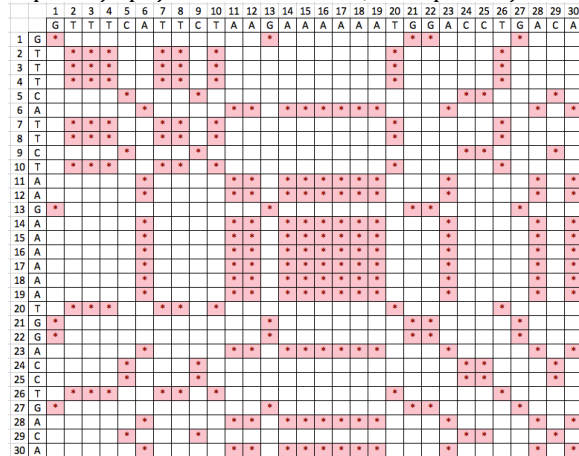
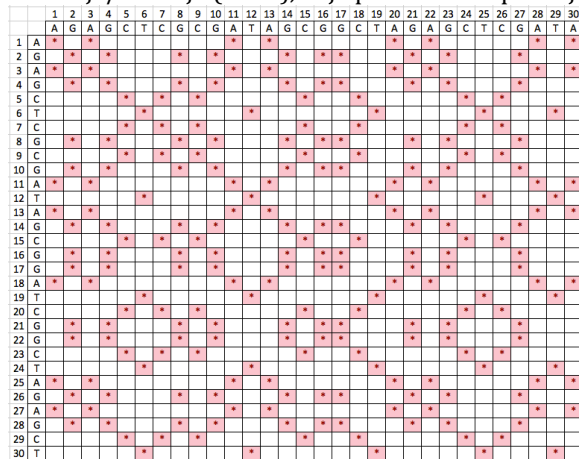

Ponovitev enega nukleotida v zaporedju C1 se kaže kot navpične in vodoravne črte tik ob/na diagonali (ki tvorijo pravokotnik na diagonali) ter še izvendiagonalne vodoravne in navpične črte na mestih, kjer se v zaporedju pojavi tisti nukleotid, ki se ponavlja.

Insercija/delecija (indel), ki je prisotna v zaporedjih skupine D, se kaže kot prelomljena diagonala.

V07-02

TOČKOVNI DIAGRAM

Primerjajte aminokislinski zaporedji človeškega proteina N-CAM-1 (Neural cell adhesion molecule 1) in miotilina (myotilin). Uporabite spletno orodje DotMatcher (<http://emboss.bioinformatics.nl/cgi-bin/emboss/dotmatcher>), primerjavo zaporedij pa naredite pri različnih vrednostih za velikost okna. Kot matrico zamenjav uporabite EBLOSUM62, kar je privzeta matrika za aminokislinska zaporedja.

Kako se spreminja občutljivost in količina šuma pri različnih vrednostih okna?

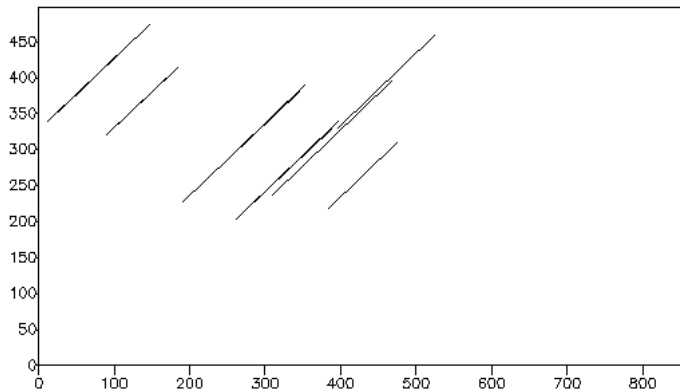
Ali v točkovnem diagramu opazite kakšen izrazit vzorec? Razložite!

Odgovor

Zaporedji za omenjena proteina najdemo v UniProt pod kodo:

- P13591 za N-CAM-1: <http://www.uniprot.org/uniprot/P13591>
- Q9UBF9 za miotilin: <http://www.uniprot.org/uniprot/Q9UBF9>

Z uporabo privzetih nastavitev (velikost okna – window size 10; mejna vrednost za prikaz - treshold 23) lahko opazimo največ vzporednih diagonal, ki nakazujejo podobnost med N-končno polovico NCAM-1 in C-končno polovico miotilina. Pri ogledu anotacij v bazi UniProt (Sequence Annotations (Features) --> Regions) za ta proteina (povezavi zgoraj) vidimo, da ima v tem delu NCAM-1 5 ponovitev domene imunoglobulinskega tipa (Ig-like C2-type), miotilin pa v omenjenem delu dve taki ponovitvi. Za detekcijo takih podobnosti oz. ponovitev domen ali pa homolognih domen ponavadi nastavimo velikost okna na vrednost, ki je približno enaka velikosti ponovitve. Če torej nastavimo velikost okna na npr. 90, dobimo naslednji diagram (ob privzeti vrednosti za treshold):

Z večanjem velikosti okna tako zmanjšamo šum, a hkrati tudi občutljivost, saj ne detektiramo več krajših podobnih segmentov.

V07-03

ALGORITEM NEEDLEMAN-WUNSCH

V Excel-u "sprogramirajte" globalno prileganje dveh zaporedij po osnovnem algoritmu Needleman-Wunsch. Pomagajte si slikami z uvoda v vajo (pdf).

Odgovor

Rešitev naloge je v datoteki "V07 - Naloge - RESENO.xlsx".

V07-04

GLOBALNO IN LOKALNO PRILEGANJE

Kateri tip prileganja (globalno ali lokalno) je primernejši za primerjavo aminokislinskih zaporedij iz posameznega para?

Par A: izoobliki 1 in 2 človeške karbonske anhidraze

Par B: človeška proteina nidogen-2 in IGFBP-1 (Insulin Growth Factor-Like Binding Protein 1)

Par C: človeški fibronektin in podenota beta mišjega receptorja za interleukin 6

Namig: Zaporedja omenjenih proteinov poiščite v bazi UniProt, oglejte si anotacije v tej bazi (regije oz. domene!), nato pa analizirajte zaporedja še s Prosite.

Za par B izdelajte tako lokalno (Smith-Waterman oz. Water (EMBOSS)) kot tudi globalno prileganje (Needleman-Wunsch oz. Needle (EMBOSS)). Orodja so na tej povezavi: <http://www.ebi.ac.uk/Tools/psa/>. V ustrezna okenca prilepite zaporedja v formatu FASTA, pri tem pa v naslovno vrstico zaporedja (za znak >) vpišite kratko ime proteina. Oglejte si "izhod" (output) obeh programov – zgoraj so navedeni uporabljeni parametri, spodaj pa na kratko lastnosti prileganja (dolžina, identičnost, podobnost, vrzeli). Mimogrede: EMBOSS pomeni European Molecular Biology Open Software Suite. Oglejte si "izhod" (output) obeh programov – zgoraj so navedeni uporabljeni parametri, spodaj pa na kratko lastnosti prileganja (dolžina, identičnost, podobnost, vrzeli).

Odgovor

Par A: uporabimo **globalno** zaporedje, saj sta zaporedji skoraj enako dolgi (to vidimo v UniProt), prav tako pričakujemo precejšnjo podobnost vzdolž celotnih zaporedij, saj gre za izoobliko istega encima; podobnost preverimo tako, da dejansko naredimo globalno prileganje.

Dolžino zaporedij razberemo, kot omenjeno, iz njihovih zapisov v bazo UniProt, ki vsebuje še ostale podatke, ki nakazujejo na veliko podobnost med proteinoma:

- karbonska anhidraza 1: <http://www.uniprot.org/uniprot/P00915>
- karbonska anhidraza 2: <http://www.uniprot.org/uniprot/P00918>

Par B:

V UniProt poiščemo zapisa:

- nidogen-2: <http://www.uniprot.org/uniprot/Q14112>

- IGFBP-1: <http://www.uniprot.org/uniprot/P08833>

Že iz UniProt zapisov oz. anotacij vidimo, da oba proteina vsebujeta tiroglobulinsko domeno tipa 1 (thyroglobulin type-1), ki se v nidogenu pojavi dvakrat, v IGFBP-1 pa enkrat; ostale domene/regije so različne. V tem primeru je bolj smiselno uporabiti **lokalno** prileganje; zaporedji sta namreč različno dolgi, prav tako pa pričakujemo znatno podobnost zgolj v eni regiji, ki ustreza tiroglobulinski domeni.

Par C:

V UniProt poiščemo zapisa:

- fibronektin: <http://www.uniprot.org/uniprot/P02751>
- podenota beta mišjega receptorja za interleukin 6: <http://www.uniprot.org/uniprot/Q00560>

Podobno kot v primeru C gre za proteina z zelo različno dolgimi zaporedji, ki vsebujeta različne domene, nekatere od teh a so podobne – gre za fibronektinsko domeno tipa III, ki se v fibronektinu ponovi 16-krat (ponovitve so oštevilčene), v receptorju za interleukin 6 pa 5-krat, pričakujemo pa lahko tudi oločeno podobnost med fibronektinskimi domenami tipa III receptorja za interleukin 6 ter fibronektinskimi domenami tipa I in II v fibronektinu. Za ta primer je torej prav tako primernejše **lokalno** prileganje.

Prileganje za par B:

LOKALNO

```
#####
#
# Aligned sequences: 2
# 1: nidogen2
# 2: IGFBP1
# Matrix: EBLOSUM62
# Gap_penalty: 10.0
# Extend_penalty: 0.5
#
# Length: 237
# Identity:      54/237 (22.8%)
# Similarity:    73/237 (30.8%)
# Gaps:          69/237 (29.1%)
# Score: 110.0
#
#
#####

nidogen2      812 CGPNSV-CINLPGSYRCECRSGYEFADDRHTCILITPPANPCEDGSHTCA      860
      |.|.|. |.:..|..|.| |.....|...  .|.
IGFBP1        41 CPPVSASCSEVTRSAGCGC-----CPMCALPLGA-----ACG      72

nidogen2      861 PAGQARCVHGGSTFSCACLPGYAGDGHQCTD----VDECSENRCHPAA      905
      .| .|||. . .||..|||.....|. .| .|.....| |
IGFBP1        73 VA-TARCAR---GLSCRALPGEQQPLHALTRGQGACVQESDASAPH-AA      116

nidogen2      906 TCYNTPGSFSCRCQPGYYGDGFQCIP-----DSTSSL--      937
      .:.....|.....|.|.:. .|.:.
IGFBP1        117 EAGSPESPSTEITEEELLDNFHLMAPSEEDHSILWDAISTYDGSKALHV      166

nidogen2      938 -----TPCE-----QQQRHAQAQYAYPGARFHIPQCDEQGNFLPLQ      973
      .||. :...||.....:|:|:|:|:|:|:|
IGFBP1        167 TNIKKWKEPCRIELYRVVESLAKAQETSSEEISKYFLPNCNKNGFYHSRQ      216

nidogen2      974 CH---GSTGFCWCVDP-DGHEVPGTQTPPGSTPPHC      1005
      |. |..|..|||. | :|.:||:....| .|:|
IGFBP1        217 CETSMGDGEAGLCWCVYPWNGKRIPGSPeirGD--PNC      251

#-----
#-----
```

GLOBALNO

```
#####
#
# Aligned sequences: 2
# 1: nidogen2
# 2: IGFBP1
# Matrix: EBLOSUM62
# Gap_penalty: 10.0
# Extend_penalty: 0.5
#
# Length: 1414
# Identity:      61/1414 ( 4.3%)
# Similarity:    98/1414 ( 6.9%)
# Gaps:          1194/1414 (84.4%)
# Score: 90.5
#
#
#####

nidogen2      1 MEGDRVAGRPNVLSLPLVLLLLPLMLRAAALHPDELFPHGESWGDQLLQE      50
```

7. vaja – Prileganje zaporedij (Miha Pavšič / april 2014)

IGFBP1	1	-----	0
nidogen2	51	GDESSAVVKLANPLHFYEARFNSNLYVGTNGIISTQDFPRETQYVDYDFP	100
IGFBP1	1	-----	0
nidogen2	101	TDFPAIAPFLADIDTSHGRGRVLYREDTSPAULGLAARYVRAGFPRSARF	150
IGFBP1	1	-----	0
nidogen2	151	TPTHAFLATWEQVGAYEEVKRGALPSGELNTFQAVLASDGSDSYALFLYP	200
IGFBP1	1	-----	0
nidogen2	201	ANGLQFLGTRPKESYNVQLQLPARVGFRCRGEADDLKSEGPYFSLTSTEQS	250
IGFBP1	1	-----	0
nidogen2	251	VKNLYQLSNLGIPIGWAFHIGSTSPLDNVRPAAVGDLSSAAHSSVPLGRSF	300
IGFBP1	1	-----	0
nidogen2	301	SHATALESYDYNEDNLDYDVNEEEAEYLPGEPPEALNGHSSIDVSFQSKV	350
IGFBP1	1	-----	0
nidogen2	351	DTKPLEESSTLDPHTKEGTSLEGEVGGPDLKGQVEPWDERETRSPAPPEVD	400
IGFBP1	1	-----	0
nidogen2	401	RDSLAPSWETPPYPENGSIQPYPDGGPVPSEMDVPPAHPEEEIVLRSYP	450
IGFBP1	1	-----	0
nidogen2	451	ASGHTTPLSRGTIEVGLLEDNIGSNTEVFTYNAANKETCEHNHRQCSRHAF	500
IGFBP1	1	-----	0
nidogen2	501	CTDYATGFCCHCQSKFYGNKGHCLPEGAPHRVNGKVSGLHLVGHFTPVHFT	550
IGFBP1	1	-----	0
nidogen2	551	DVDLHAYIVGNDGRAYTAISHIPQAAQALLPLTPIGGLFGWLFALKPG	600
IGFBP1	1	-----	0
nidogen2	601	SENGFSLAGAAFTHDMEVTFYPGEETVRITQTAEGLDPENYLSIKTNIQG	650
IGFBP1	1	-----	0
nidogen2	651	QVPYVSANFTAHISPYKELYHYSDSTVSTSSRDYSLTFGAINQTWSYRI	700
IGFBP1	1	-----	0
nidogen2	701	HQNITYQVCRHAPRHPSFPTTQQLNVDRVFALYNDEERVLRFVAVTNQIGP	750
IGFBP1	1	-----MSEVPVARVW-----LVLLLLTVQVG-	21
nidogen2	751	VKEDSDPTPGNPCIYDGSIMCDTTRARCHPGTVDYTCESAGYQDGRNCV	800
IGFBP1	22	-----VTAGAPWQCAPCSAEKALALCPP-----VSASCSEVTRSAGCGCC	60
nidogen2	801	D-----ENECATGFHRCGPNSVCINLPGSYRCECRSGYEFADDRHTCIL	844
IGFBP1	61	PMCALPLGAACGVATARCARGLSICALPG---EQOPLHALTRGQACVQ	106
nidogen2	845	ITPPANP--CEDGS-----HTCAPAGQARCVHHGG-S	873
IGFBP1	107	ESDASAPHAEEAGSPESPESTEITEEELLDNFHLMAPSEEDHSILWDAIS	156
nidogen2	874	TFSCACLPYAGDGHQCTDVDECSNCRHPAATCYNTPGFSFSCRCQPGYY	923
IGFBP1	157	TY-----DGSKALHVTNIKK-----WKEP----CRIE----	179
nidogen2	924	GDGFQCIIPDSTSSLTPEQQQRHAQAQYAYPGARFHIPQCDEQGNFLPLQ	973
IGFBP1	180	-----LYRVVESLAKAQETSGEIEISKFYLPNCNKNGFYHSRQ	216
nidogen2	974	CH---GSTGFCWCVDP-DGHEVPGTQTPPGSTPPHC-----GPSSEP	1011
IGFBP1	217	CETSMDSGAGLCWCVYYPWNGKRIPGSPEIRGD--PNCQIYFNVQN----	259
nidogen2	1012	TQRPPTICERWRENLEHYGGTTRDDQYVVPQCDDLGHFIPLQCHGKSDFC	1061
IGFBP1	260	-----	259
nidogen2	1062	WCVDKDGREVQGTRSQPGTTPACIPTVAPPVVRPTPRPDVTPPSVGTFL	1111

7. vaja – Prileganje zaporedij (Miha Pavšič / april 2014)

```

IGFBP1      260 ----- 259
nidogen2    1112 YTQGGQIGYLPNGTRLQKDAAKTLLSLHGSIIIVGIDYDCRERMVYWTDV 1161
IGFBP1      260 ----- 259
nidogen2    1162 AGRTISRAGLELGAEPETIVNSGLISPEGLAIDHIRRTMYWTDVLDKIE 1211
IGFBP1      260 ----- 259
nidogen2    1212 SALLDGSERKVLFYTDLVNPRAIADVPIRGNLYWTDWNREAPKIETSSLD 1261
IGFBP1      260 ----- 259
nidogen2    1262 GENRRILINTDIGLPNGLTFDFFSKLLCWADAGTKKLECTLPDGTGRRVI 1311
IGFBP1      260 ----- 259
nidogen2    1312 QNNLKYPFSIVSYADHFYHTDWRDGVVSVNKHSGQFTDEYLPEQRSHLY 1361
IGFBP1      260 ----- 259
nidogen2    1362 GITAVYPYCPTGRK 1375
IGFBP1      260 ----- 259
  
```

```

#-----
#-----
  
```

Iz primerjave obeh prileganj vidimo, da je delež identičnosti oz. podobnosti pri lokalnem prileganju (22,8 % oz. 30,8 %) večji kot pri globalnem prileganju (4,3 % oz. 6,9 %), kar potrjuje naše predvidevanje, da sta proteina podobna samo lokalno (v konkretnem primeru v eni domeni, to je tiroglobulinski domeni), vzdolž celotne polipeptidne verige pa niti ne. Tako tudi vrzeli (gaps) predstavljajo kar 84,4 % globalnega prileganja, pri lokalnem prileganju, kjer imamo prikazan le najbolj podoben del, pa je ta delež 29,1 %. Odsek zaporedij, prikazan pri lokalnem prileganju, oz. dolžina lokalnega prileganja je odvisna od parametrov, ki jih nastavimo (pod "More options" pod okenci za vnos zaporedij na začetni strani).

V07-05

LOKALNE PODOBNOSTI

S programom LALIGN za aminokislinska zaporedja (<http://www.ebi.ac.uk/Tools/psa/lalign>) primerjajte zaporedje človeškega kalmodulina s samim seboj. Kaj opazite? Komentirajte/razložite rezultat!

Odgovor

V UniProt poiščemo zapis za človeški kalmodulin; pravilen zadetek iskanja po bazi je ta:

<http://www.uniprot.org/uniprot/P62158>

(Pri iskanju dombimo še več drugih zadetkov, med drugim tudi kalmodulinu podobne proteine (Calmodulin-like protein), ki pa niso kalmodulin, zato moramo biti pri izbiri zadetka za nadaljnje delo zelo pozorni, saj ni vedno ta prvi zadetek tisti pravi!)

Že pri pregledu anotacij v bazi UniProt ugotovimo, da je kalmodulin sestavljen iz štirih onovitev t.i. rok EF (EF-hand, ki so oštevilčene od 1 do 4):

Slika 1
 Anotacije za kalmodulin
 Sequence annotation (Features)

Feature key	Position(s)	Length	Description	Graphical view
Molecule processing				
☐ Initiator methionine	1	1	Removed (Ref.13) (Ref.14)	
☐ Chain	2 – 149	148	Calmodulin	
Regions				
☐ Domain	8 – 43	36	EF-hand 1	
☐ Domain	44 – 79	36	EF-hand 2	
☐ Domain	81 – 116	36	EF-hand 3	
☐ Domain	117 – 149	33	EF-hand 4	
☐ Calcium binding	21 – 32	12	1	
☐ Calcium binding	57 – 68	12	2	
☐ Calcium binding	94 – 105	12	3	
☐ Calcium binding	130 – 141	12	4	

štiri roke EF relativna razporeditev in obseg rok EF

Hkrati vidimo, da so te štiri roke EF, ki pravzaprav zaobsegajo celoten protein, približno enako dolge (~35 aminokislinskih ostankov).

Pri primerjavi ak-zaporedja kalmodulina s samim seboj kot rezultat dobimo več različnih lokalnih prileganj, ki jih lahko vizualiziramo s klikom na "Visual Output" blizu zgornjega dela strani z rezultati. Ta prikaz nekako spominja na točkovni diagram, čeprav to ni, ampak prikazuje, katere regije enega zaporedja so podobne drugi regiji (tam so narisane črte) ter kolikšna je podobnost (barva črte, ki je povezana z lestvico točk za prileganje). Vidimo naslednje:

- diagonalo, ki ustreza prileganju zaporedja s samim seboj, 100% identičnost --> visok score (>200),
- trikotni področji desno pod in levo nad diagonalo sta seveda simetrični, saj zaporedje primerjamo samega s seboj,
- dodatne diagonalne linije predstavljajo primerjavo oz. prileganje posameznih rok EF (oz. dveh ali treh rok EF) s drugimi v istem proteini – glej priloženo sliko.

Omenjene ponovitve rok EF se torej v tem diagramu, ki grafično ponazarja lokalna prileganja, kažejo kot dodatne diagonale (zraven glavne diagonale), podobno, kot se ponovitve kažejo v točkovnem diagramu.

Slika 1

Kalmodulin – lokalno prileganje / Visual Output

